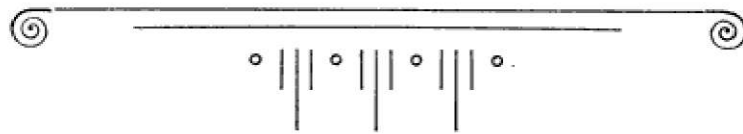

LJUBLJANSKI ZVON

Sodba.

Sreba kavo Selim, sultan stari,
kavo črno iz preslavne Moke.
Ko dosreba, viha brke ruse,
bije sužnja, ki mu pali čibuk.
Pa ozre na svétnike se mračno
in na modre kadije, vezirje,
zarožlja ob steno z damaščenko
pa z visokim glasom beseduje:
»Abdul Mira, najstarejši kadi,
sodi zopet sodbo mi pravično,
Alahu na čast in v slavo sebil
Vprašam te in odgovori modro
po zakonih našega korána,
kakšna kazen pristoji Osmanu,
ki poljubil je cvetočo devo?
Dalje vprašam, kadi svetlounni,
kakšno kazen bi prisodil možu,
ki se v mračni temi nepovabljen
drzne v harem tujega seraja?
Mohamed ti k sodbi um razsvetli!
Vidiš tamle črnega Radúfa . . .
Njega sodi! On je to zagrešil!
Pa velim ti ostro ga soditi,
ker poljubil hčer je mojo carsko . . .«

Steri kadi sivo gladi brado,
mračno zgubi se mu čelo belo,
skriža vele si na prsih roke
pa udano sultanu modruje:
»Svetli Selim, sultan veleslavni!

Po korana svetega zakonih
mora biti moslim suženj bitju,
ki poljubil grešno mu je ustni,
vreči treba v ječo pa ga temno,
kdor se v noči drzne v tuji harem.«

Dvorniki vsi v divanu molčijo,
le Radúf, ki sodil ga je Mira,
odgovarja krepko neustrašen:
»Slavni sultan, biser Mohamedov,
rekel sodbo kadi je pravično . . .
Toda Alah zna, jaz grešnik nisem!
Vidiš, Selim, tale ključ srebrni,
ki odvarja vhod palače tvoje?
Dala pismo Agna mi je stara,
v pismu bil pa ta je ključ blesteči.
Vidiš slova na tem pergamentu
in ta pečat, ki stoji pod njimi —
pečat hčere tvoje, lepe Mare?
Pa genila Mare me je prošnja,
splazil tiho sem se do seraja,
pest cekinov vrgel tam evnuhu,
da zastalo v grlu mu je vpitje.
Čakala je Mara lepa v vrtu,
poljubila vroče me na ustni . . .
Sultan! Torej po zakonih tvojih
Mara moja biti mora sužnja,
svilne mora si sezuti čizme,
sneti beli raz obličje jašmak.
Mene ž njo pa v ječo daj zapreti,
z Maro ondi bom imel nebesa.«

Sreba kavo črno sultan Selim,
gleda dvorec skozi okno beli,
ki stoji kraj carskega seraja.
Zvezd leskeče se na dvorcu sedem,
sedem zlatih mesecev blesti se.
Lepše pa ko meseci in zvezde
v dvorcu Mare se blestijo lica
in moža ji, črnega Radúfa.

Vojanov.

